

Arrest

nr. 302 014 van 21 februari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNES
Avenue de Fidevoye 9
5000 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 25 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat P. VANCRAEYNES verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen België binnen op 6 oktober 2019 samen met haar twee zonen en verzoekt op 9 oktober 2019 een eerste keer om internationale bescherming. Op 26 november 2020 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In zijn arrest nr. 268 844 van 23 februari 2022 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het tegen deze beslissing ingestelde beroep.

1.2. Zonder België te hebben verlaten dient verzoekster op 20 juni 2022 een tweede verzoek om internationale bescherming in, dat op 4 april 2023 ontvankelijk wordt verklaard. Op 21 augustus 2023 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering

van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 23 augustus 2023 aangetekend wordt verzonden naar verzoekster, en die luidt als volgt:

“(...)

A. Feitenrelaas

U verklaarde Georgisch staatsburger te zijn. U werd geboren op 13 april 1973 in Akmeta. Van 1997 tot 1999 had u een relatie met S. S., met wie u ook een zoon kreeg: S. T. (°29/01/1999; OV: x.xxx.xxx; CGVS: xx/xxxxxx). U woonde samen met uw gezin in Tbilisi. Toen uw zoon ongeveer zes maanden oud was, zette Simon jullie op een dag af bij uw ouders en keerde nooit meer terug. U verhuisde hierna in 2001 naar uw broer in Gurjaani. Daar ontmoette u uw tweede man, N. O., met wie u een zoon kreeg, O. N. (°07/11/2006; OV: x.xxx.xxx).

Op 18 oktober 2018 overleed uw tweede man, N., aan hartproblemen. Ongeveer een kleine maand later werd uw oudste zoon, T., opgebeld door een onbekend nummer. Het bleek zijn biologische vader te zijn, S., die graag terug in contact wou komen. Uw zoon besloot hem nog een kans te geven en sprak enkele keren met hem af. Hierna begon uw ex-man ook naar u thuis te komen. Hij wilde dat jullie terug een relatie zouden starten, hetgeen u weigerde. Op een dag kwam T. thuis terwijl u met uw ex stond ruzie te maken, waarna T. zijn vader wegstuurde. Ongeveer drie dagen later kwam hij echter terug en begon voor de deur met T. te discussiëren. Toen u tussenbeide wilde komen, greep uw ex-man u bij de keel en probeerde u te wurgen. T. bracht jullie in veiligheid binnen en draaide de deur op slot, waarna uw ex-man enkele ramen ingooide. Minder dan een week later kwam hij opnieuw langs. Ditmaal vertelde T. hem dat hij hem niet beschouwde als zijn vader en hem niet langer wilde zien. De discussie ontaardde in een gevecht, waarbij uw ex-man T. aanviel. Hierna besloot u een klacht in te dienen bij de politie van Gurjaani. Uw klacht werd genoteerd en men vertelde u dat men u zou terugbellen, wat nooit gebeurde. U merkte in diezelfde periode ook dat uw ex-man jullie overal volgde en zag hem dikwijls rondhangen aan uw huis. Na uw klacht bleef het een week rustig. Na een week dook uw ex-man echter terug op. Hij probeerde uw jongste zoon te overtuigen in zijn auto te stappen onderweg naar school en schopte een scène op het werk van T. U besloot om samen met N. bij de dochter van uw zus te gaan wonen. Terwijl u daar verbleef, vernam u ook dat uw ex-man uw ramen opnieuw ingooide. Toen u na 15 januari terugkeerde naar Gurjaani, merkte N. dat hij nog steeds werd gevolgd wanneer hij naar school ging. U besloot dat u niet langer in Georgië kon blijven. Op 12 maart 2019 reisde met uw twee zonen met het vliegtuig naar Frankrijk.

Jullie dienden een aanvraag tot internationale bescherming in bij de Franse asielautoriteiten op 19 maart 2019, maar kregen een negatieve beslissing. Ook jullie beroep tegen deze beslissing werd afgewezen. Tijdens jullie verblijf in Frankrijk vernamen jullie van jullie familie en T.s collega's in Georgië dat uw ex-man bij hen allen langskwam om naar uw verblijfplaats te vragen. Na de negatieve beslissing in Frankrijk, besloot u met uw twee zonen verder te reizen naar België, alwaar jullie aankwamen op 5 oktober 2019 en een verzoek tot internationale bescherming indienden bij de bevoegde asielautoriteiten op 7 oktober 2019. Op 26 november 2020 nam het CGVS een beslissing tot kennelijk ongegrond verzoek in het kader van uw eerste verzoek. Het beroep dat u tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) aanhangig maakte, werd op 23 februari 2022 verworpen. U verliet België niet en diende op 20 juni 2022 een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Op 4 april 2023 werd uw huidig verzoek ontvankelijk verklaard.

In het kader van uw huidige, tweede verzoek verklaart u dat u zich reeds sinds lange tijd, namelijk sinds de geboorte van uw oudste zoon, tot vrouwen aangetrokken voelt. U hield dit steeds voor uzelf, maar ging uiteindelijk in 2010 een relatie aan met S., een vrouw die in dezelfde winkel werkte als u. De relatie met S. bleef uiteindelijk niet duren. Verder heeft u uw seksuele oriëntatie nooit kenbaar gemaakt in Georgië. U verliet uiteindelijk het land omwille van de problemen die u aanhaalde in het kader van uw eerste verzoek. Eind 2020 kreeg u echter via uw nicht M. te horen dat uw broers via de man van S. op de hoogte kwamen van jullie vroegere relatie en aldus ook van uw geaardheid. S. zou namelijk door haar man betrapt zijn met een vrouw, waarna zij alles heeft opgebiecht. Omdat iedereen van uw familie in Georgië op de hoogte was gekomen van uw lesbische geaardheid, besloot u ook uw twee zonen, die op dat moment nog bij u in België verbleven, hierover in te lichten. Uw zoon T. nam dit niet goed op en was in u teleurgesteld. Enkele weken later, in maart 2021, keerde hij naar Georgië terug. Na het vertrek van T. ontving u telefonische bedreigingen van uw broer Dav./Dat. en eveneens dreigberichten van de zonen van uw broers, uw neven. Uw zoon T., op dat moment in Georgië, werd na een kort verblijf bij uw broer N. op straat gezet omdat deze laatste een telefonisch gesprek tussen jullie beiden had opgevangen. Omdat hieruit bleek dat T. u aanvaardde, wou uw broer hem niet langer in huis. Uw broer lichtte T. bovendien in over de relatie die u eerder met S. had. Verder kende T. ook problemen met de familie van

uw overleden echtgenoot, zijn stiefvader. Hij mocht van hen niet langer in het huis op uw naam wonen. Omdat hij geen echte zoon is van uw overleden echtgenoot, zou hij hier volgens hen geen recht op hebben. Bovendien proberen zij, de zus van uw overleden man en haar echtgenoot, uw eigendommen op hun naam te krijgen. Hun motief hierachter is uw geaardheid die zij niet aanvaarden. Zij zien u eveneens als reden waarom uw man is overleden.

Ter staving van uw huidige, tweede verzoek legt u volgende documenten neer: de geboorteakte van uw zoon N., enkele getuigenissen van kennissen/familie en hun identiteitsbewijzen, dreigberichten van uw neven, attesten van Maison Arc-en-Ciel en foto's, informatie met betrekking tot Balkan LGBTQIA+, een medisch document uit Georgië en een gelijkaardig Belgische document betreffende uw medische voorgeschiedenis, een artikel en USB-stick met informatie aangaande de situatie van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië, documenten in verband met uw eigendom in Georgië en verschillende psychologische attesten daterend van januari 2022 tot mei 2023.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit de door u neergelegde attesten, d.d. 09.05.2023, 28.04.2023, 26.12.2022, 21.10.2022, 02.08.2022, 17.08.2022, 04.07.2022, 01.07.2022, 15.03.2022, 11.02.2022, 21.01.2022, blijkt onder meer dat u lijdt aan een depressie, dat u concentratieproblemen hebt, lijdt aan slapeloosheid en vermoeidheid, schuldgevoelens, negatieve gedachten, vergeetachtigheid en een verlies aan hoop. Verder verklaarde u volgens een rapport soms angstaanvallen te hebben. In een attest d.d. 21.10.2022 van dokter C.-R. en psycholoog K. wordt vermeld dat u niet in staat zou zijn gehoord te worden in het kader van een interview omwille van uw psychische toestand. U lijdt aan PTSD en een reactieve depressie. Verder in het verslag wordt ook gesteld dat het voor u moeilijk is om op vragen te antwoorden die verband houden met uw leven en uw traumatisch verleden.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd bij aanvang van de gehoren op het CGVS telkens gepolst naar uw welzijn en eventuele problemen die u zouden verhinderen deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op 5 januari 2023 verklaart u zich goed te voelen en vermeldt u geen gezondheidsproblemen die u zouden kunnen hinderen bij het verloop van het interview. Vrijwel meteen erna duidt u wel op geheugenproblemen. U hebt problemen met jaartallen en u bent ook angstig (CGVS I, p. 2-3). U verklaart tijdens het tweede gehoor aanvankelijk stress te hebben, maar geen andere problemen die het interview zouden kunnen hinderen. Even later haalt u aan geheugen- en concentratieproblemen te hebben, waardoor u soms moet nadenken om op de gestelde vragen te kunnen antwoorden en u vraagt hier rekening mee te houden. Er wordt u verzekerd dat hiermee tijdens het persoonlijk onderhoud rekening gehouden wordt en er wordt u gevraagd om eventuele problemen of moeilijkheden onmiddellijk te melden (CGVS II, p. 2-3). Uit de notities van uw persoonlijke onderhoud blijkt dat deze op normale wijze zijn verlopen. Op grond hiervan kunnen geen problemen worden vastgesteld waaruit zou blijken dat u niet in de mogelijkheid was uw relaas op degelijke wijze uiteen te zetten. Ook data en periodes bleek u doorgaans goed te kunnen weergeven indien hierom gevraagd werd. U bleek op elk moment, zowel tijdens de gehoren op het CGVS als tijdens het gesprek op de DVZ, in staat uw asielmotieven op duidelijke wijze weer te geven en op elke vraag een passend, samenhangend en concreet antwoord te bieden. Op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud had u geen opmerkingen betreffende het verloop van het gesprek, u had de tolk en de vragen goed begrepen. Uw advocaat merkte op dat het soms moeilijk is voor u om over uw leven te spreken en u te situeren in de tijd, maar u algemeen coherent bleef wat betreft de chronologische volgorde (CGVS I, p. 18-19). Op het einde van het tweede onderhoud antwoordt u eveneens bevestigend wanneer gevraagd wordt of u de tolk goed begreep en de vragen voor u duidelijk waren. Uw advocaat merkt in dit verband niets op (CGVS II, p. 20). Verder maakte u noch uw advocaat op enig moment opmerkingen over het verloop van het persoonlijk onderhoud of de onmogelijkheid van uzelf om de vragen te begrijpen of te beantwoorden. Tot slot kan nog worden aangestipt dat u of uw advocaat noch bij aanvang van de procedure in het kader van uw tweede verzoek, noch op enig ander moment heeft aangegeven dat u omwille van uw psychologische toestand niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de gevoerde procedure of aan een persoonlijk onderhoud. Nochtans krijgt u al geruime tijd psychologische begeleiding. U hebt persoonlijk ook nooit enig bezwaar geuit tegen het plaatsvinden van de persoonlijke onderhoud op het CGVS. Voor de volledigheid wordt bovendien nog vastgesteld dat nergens uit de door u neergelegde medische verslagen concreet blijkt hoe, op welke manier en in welke mate uw mentale toestand van invloed zou zijn op uw deelname aan de procedure tot het verkrijgen van internationale

bescherming. Wat betreft uw geheugenproblemen wordt eveneens nergens verduidelijkt op welke manier en op welke momenten deze zich manifesteren en wat de concrete draagwijdte en ernst van deze problemen zouden zijn. Uit een verslag van 21.10.2022 blijkt verder dat u een coherent, helder en gestructureerd discours weergeeft. Er zijn dan ook geen indicaties dat u niet in staat was om volwaardige verklaringen af te leggen of om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure. Ten slotte spreekt het voor zich dat bij de vaststelling van bepaalde onwetendheden of tegenstrijdigheden enerzijds wordt ingeschat in hoeverre dergelijke lacune of inconsistentie al dan niet een aannemelijke verklaring zou hebben of niet. Bovendien werd u in de gelegenheid gesteld tijdens het persoonlijk onderhoud te reageren op de gedane vaststellingen en wordt deze reactie meegenomen in de beoordeling van de geloofwaardigheid van uw relaas.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer naar Georgië gedood te worden door uw broers omwille van uw seksuele oriëntatie. Daarnaast vreest u ook de familie van uw overleden echtgenoot, omdat u de oorzaak zou zijn van zijn overlijden (CGVS I, p. 7). Er wordt door het CGVS echter vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie loopt, noch dat u in geval van terugkeer naar Georgië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat een groot deel van de Georgische bevolking nog steeds negatieve gevoelens koestert ten aanzien van homoseksualiteit, niettemin de houding tegenover LGBTI+-personen sinds 2016 is verbeterd. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld. In Tbilisi zijn mensen meer open-minded. Leden van de LGBTI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven bijgevolg nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie, hoewel verschillende LGBTI+-personen er na hun outing wel een goede band met hun familie op na houden. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging. Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap een van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen.

In hoeverre LGBTI+-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden.

U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. U slaagt er namelijk niet in de bedreigingen van de kant van uw broers aannemelijk te maken omwille van verscheidene vaststellingen. Zo legt u ter ondersteuning van uw bewering dreigementen te hebben ontvangen enkele screenshots neer, waarbij u verklaart dat deze berichten zijn verstuurd door uw neven L.Q. – zoon van uw broer D. – en A. – zoon van uw broer N. Gevraagd of u ooit berichten ontving van uw broers zelf, antwoordt u ontkennend, u zou ze enkel telefonisch hebben gesproken (CGVS II, p. 4). Later verduidelijkt u dat het enkel uw broer Dat. (Dav.) was die u belde, niet N. A., uw neef, zou u daarnaast ook nog eens gebeld hebben om u te bedreigen voor als zijn vader N. – die over een zwakke gezondheid beschikt – iets zou overkomen (CGVS II, p. 7). Rekening houdend met deze verklaringen is het dan ook opmerkelijk dat u nog een 'like'-reactie gaf met uw Facebookprofiel op een foto van 24 augustus 2021 op het Facebookprofiel van uw neef A., die u eerder in april en mei 2021 nog dreigberichten stuurde (CGVS II, p. 3-4; zie info toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map). U bevestigt dat het wel degelijk om het profiel van uw neef A. gaat, met wie u bevriend was met uw oude Facebookprofiel (CGVS II, p. 19). Wanneer u gevraagd wordt om welke reden u dergelijke reactie zou plaatsen, verklaart u dit inderdaad misschien nog gedaan te hebben, maar de

dreigementen werden eigenlijk door uw broer verstuurd via de account van zijn zoon. Het was uw broer die de berichten had geschreven. De zoon van uw broer, A. zelf dus, zou u nooit persoonlijk uitgescholden hebben wegens uw seksuele oriëntatie. Gewezen op uw eerdere verklaring dat de zonen van uw broer u toch wel bedreigden, ontkent u dit nog verder. Het waren uw broers, van hun zonen hebt u persoonlijk geen dreigement ontvangen. Hij – A. – heeft enkel gezegd dat het uw schuld zou zijn mocht zijn vader iets overkomen (CGVS II, p. 20). Deze uitleg volstaat niet, gezien u hiermee lijnrecht ingaat tegen uw eigen eerdere verklaringen volgens dewelke u ontkende ooit een dreigbericht van één van uw broers te hebben ontvangen. Ook antwoordde u – wanneer de screenshots u getoond werden – op de vraag wie u die berichten stuurde letterlijk dat het de zonen van uw broers waren (CGVS II, p. 4). Er kan niet worden ingezien waarom u toen niet reeds zou verklaren dat het wel degelijk berichten zijn van uw broers, verstuurd met de accounts van uw neven. Uit de vertaling van het bericht van A. blijkt bovendien dat u wordt aangesproken met ‘tante’, wat er opnieuw op wijst dat de berichten wel degelijk van uw neven en niet uw broer(s) afkomstig zijn. De vaststelling dat u dus na bedreigd te zijn geweest door A. nog positief reageert op zijn Facebookprofiel is wel degelijk van belang en doet reeds ernstig afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Bovendien blijkt dat ook hij nog uw profielfoto, door u gepost op 21 juni 2022, van een ‘like’ voorzag waaruit eveneens kan blijken dat jullie niet op gespannen voet staan met elkaar.

Daarnaast bent u niet consistent over het moment waarop de dreigementen van uw familie startten. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud in het kader van uw tweede verzoek verklaart u namelijk dat u door uw broers gecontacteerd werd en ze u zeiden dat u de familienaam niet mocht dragen. Ze bleven u vervolgens lastigvallen via de telefoon, waardoor u niet langer probeerde op te nemen. Wanneer gevraagd wordt wanneer ze u begonnen lastig te vallen, antwoordt u dat dit zowel voor als na het vertrek van uw zoon, T., was (CGVS I, p. 13). Tijdens uw tweede gehoor stelt u het evenwel anders voor. Dat. (Dav.) was de eerste die u bedreigde, dat gebeurde via de telefoon (messenger) toen uw zoon reeds in Georgië was (CGVS II, p. 7). Gevraagd naar een verklaring hiervoor, zegt u dat u voor het vertrek van T. hoorde via M. dat uw broers u bedreigden, maar dat u zich voor wat betreft uw broer Dato niet herinnert of het voor of na het vertrek van T. was (CGVS II, p. 18). Nochtans had u wel degelijk tijdens uw eerste interview nog eens bevestigend geantwoord op de vraag of u reeds voor uw zoons terugkeer werd lastiggevallen, waarop u verduidelijkte: ‘Ja. Mijn ene broer belde me en hij vernam het als eerste.’ Deze broer bleek vervolgens Dato te zijn (CGVS I, p. 13). Uw verklaringen zijn aldus niet voor interpretatie vatbaar, waardoor u wel degelijk geen consistente verklaringen weet af te leggen over het moment waarop de bedreigingen van uw broer startten, en meer specifiek of uw oudste zoon al dan niet reeds naar Georgië was teruggekeerd toen de dreigementen startten. Hoewel u aangaf moeite te hebben met data, is dit niet aannemelijk te noemen. Het is wel degelijk relevant dat u weet of u reeds rechtstreeks bedreigd werd door uw broers alvorens uw zoon naar Georgië, waar uw bedreigers zich bevinden, terugkeert. Dit staat nog los van een bepaalde datum waarop u voor het eerst bedreigd werd.

Eveneens opvallend is het feit dat u niet eens lijkt te weten of u reeds op de hoogte was van de – al dan niet rechtstreekse – bedreigingen van uw broers toen de beroepsprocedure voor de RvV nog lopende was. U wordt namelijk gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud waarom u tijdens uw beroepsprocedure nooit hebt gesproken over uw geaardheid, maar pas tijdens een tweede verzoek. In eerste instantie houdt u het erop dat niemand op de hoogte was in die periode, en het pas later was dat S. alles aan het licht bracht. Hieruit blijkt dat het probleem zich aldus nog niet stelde tijdens het beroep en u om die reden niet over uw geaardheid sprak. Verder gevraagd of u al dan niet reeds bedreigd was toen u in de rechtbank was in het kader van het beroep van uw eerste verzoek, kan u zich dit niet herinneren. Nochtans blijkt dit wel degelijk het geval. Het beroepschrift in het kader van uw eerste verzoek werd ingediend op 11 december 2020. Op 7 januari 2022 volgde uiteindelijk een rechtszitting waarop u zelf aanwezig was (CGVS II, p. 18). Reeds eind 2020 werd u door uw nicht M. op de hoogte gebracht van de problematische situatie met uw broers, begin 2021 ontving u de eerste dreigementen. Uw eerste verklaring, dat u uw geaardheid niet vermeldde tijdens het beroep omdat niemand het toen wist, houdt aldus geen enkele steek. Nogmaals gevraagd waarom u het dus niet reeds tijdens de beroepsprocedure opwierp, verklaart u plots dat de beroepsprocedure nog niet was afgerond, maar dat uw vorige advocaat u afraaide om nieuwe redenen toe te voegen, en pas na het beroep in het kader van een tweede verzoek deze nieuwe redenen te vermelden. Het verzoekschrift was namelijk al ingediend en hij kon geen nieuwe elementen meer toevoegen (CGVS II, p. 19). Niet alleen klopt deze informatie niet (er kunnen wel degelijk nieuwe elementen worden aangebracht tot op de zitting en zelfs tijdens de zitting kunnen mondeling zaken worden toegevoegd of toegelicht); deze verklaringen wijken ook in die mate af van wat u eerder als reden had gegeven – namelijk dat niemand al op de hoogte was – dat hier geen enkel geloof aan kan worden gehecht. Deze vaststellingen bevestigen bijgevolg het gebrek aan waarachtigheid van de dreigementen uitgaande van uw familie.

U bent daarnaast tegenstrijdig over wat uw zoon T. van wie vernomen zou hebben in verband met uw geaardheid. Volgens uw verklaringen op het CGVS heeft u T. zelf ingelicht over de geaardheid, omdat u wilde vermijden dat uw kinderen het via anderen zouden vernemen (CGVS I, p. 8). Hij reageerde hier moeilijk op en was teleurgesteld. Hij verklaarde naar Georgië te willen terugkeren, wat hij dan uiteindelijk even later deed. Uw broer N. zou T. verder hebben ingelicht over uw vroegere relatie (CGVS II, p. 6, 16). Op de DVZ had u echter nog verklaard dat de echtgenoot van uw vroegere partner 'alles' gezegd had tegen uw oudste zoon (T.), en hij op basis van die informatie is vertrokken. Op het CGVS ontkent u dan weer dat de man van S. ooit met uw zoon sprak, die man zou het enkel aan anderen hebben verteld (CGVS II, p. 8). Gevraagd naar een verklaring voor uw uitspraak op de DVZ, beweert u de tolk niet te vertrouwen op de DVZ, hetgeen u ook aan de LGBT-organisatie waar u op gesprek gaat, zou verteld hebben. Diezelfde tolk zou u ook de rug hebben toegekeerd tijdens een gesprek over uw geaardheid met uw advocaat (CGVS I, p. 10). Uit een schrijven van uw advocaat d.d. 22 december 2022 blijkt eveneens dat u geen vertrouwen had in de tolk op de DVZ (zie emailcorrespondentie advocaat, toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u dergelijk wantrouwen in die tolk niet aangaf bij aanvang van uw eerste onderhoud op het CGVS toen gevraagd werd hoe het gesprek op de DVZ was verlopen, is op zijn minst vreemd te noemen (CGVS I, p. 2). Bovendien kan niet worden ingezien op welke wijze uw wantrouwen in dan wel de door aangekaarte houding van de tolk aanleiding zou hebben gegeven tot dergelijke tegenstrijdigheid. Uw verklaring voor deze tegenstrijdigheid is bijgevolg niet afdoende.

Eveneens opmerkelijk is het feit dat u op het eind van het jaar 2020 door uw nichtje M. op de hoogte wordt gebracht van de bekendheid van uw geaardheid bij uw familie. Ze meldde u dat ze razend waren, u met de dood bedreigden en haar zelfs verboden nog langer met u om te gaan (CGVS II, p. 8). Toch dacht u klaarblijkelijk niet na over mogelijke problemen voor uw zoon T. toen hij zich had voorgenomen terug te keren naar Georgië (CGVS II, p. 16). Aangezien echter al bleek dat uw broers zelfs niet wilden dat u nichtje nog met u omging, is het opmerkelijk dat u zou denken dat er voor uw zoon geen enkel probleem zou zijn of u hem niet minstens waarschuwt enige voorzichtigheid aan de dag te leggen als het over u zou gaan – bijvoorbeeld door op z'n minst aan te geven op te letten wanneer hij in contact is met u. Ook al verklaart u dat uw broer enkel u bedreigde, en niet uw zoon, getuigt dergelijke houding van een gebrek aan ernstige vrees ten aanzien van uw broers.

Tot slot blijkt u tegenstrijdig te zijn met uw zoon T. met betrekking tot de problemen die hij kende met uw broers. Nadat hij door N. op straat werd gezet, hebben uw broers T. volgens uw verklaring tijdens uw tweede interview niet meer gecontacteerd, noch gezien, en zou verder niks meer gebeurd zijn (CGVS II, p. 11). T. beweerde nochtans meermaals te zijn geconfronteerd met uw broer. Zo verklaarde T. dat hij meermaals met uw broer geconfronteerd werd op straat, waarbij hij werd uitgescholden en ook u beledigd werd. Ook probeerde uw broer hem 'fysiek te raken' en kreeg hij klappen van hem (CGVS T., p. 5, 8). Ook uzelf beweerde bovendien tijdens het eerste interview nog dat uw zoon wel degelijk door uw broers was aangevallen, wanneer u hierom gevraagd werd (CGVS I, p. 16). Uw inconsistente verklaringen over of uw zoon al dan niet nog werd lastiggevallen zijn een verdere blijk van uw ongeloofwaardigheid.

Op basis van bovenstaande kan aldus geen enkel geloof worden gehecht aan de bedreigingen van uw broer(s). Er kan aldus niet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Georgië iets te vrezen hebt vanwege uw familie.

Wat betreft uw verklaringen dat het eigendom dat op uw naam staat via een juridische procedure zou worden afgenomen door de zus van uw overleden echtgenoot, eveneens omwille van uw geaardheid (CGVS II, p. 3, 11), moet vooreerst worden opgemerkt dat u in geen geval aannemelijk maakt hoe het feit dat u uw eigendom zou verliezen in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Verder blijkt nergens dat, indien u in rechte de eigenares bent, uw huis u zou worden ontnomen door de Georgische autoriteiten, de procedure zou zelfs nog niet eens afgerond zijn (CGVS II, p. 3). Uw verklaring dat uw (ex-)schoonzus over kennissen met banden bij de regering zou beschikken waardoor zij de procedure naar haar hand zou kunnen zetten, maakt u op geen enkele manier aannemelijk, daar u niet eens concreet kan maken met wie zij banden heeft en welke functie die personen zouden uitoefenen (CGVS II, p. 4). Uw zoon sprak in dit verband dan weer over de man van uw schoonzus, dat hij behoort tot de 'thieves in law', de criminele autoriteiten, wat alweer iets anders is dan uw verklaring dat die man 'een beetje een straatmentaliteit heeft' (CGVS I, p. 15; CGVS T., p. 7, 16).

Bovendien overtuigen uw verklaringen over de dreigementen van uw ex-schoonzus aan uw zoon T. in dit verband niet. U verklaart dat uw schoonzus uw zoon kwam opdragen het huis te verlaten omdat hij niet de biologische zoon is van uw overleden man – waardoor hij bijgevolg geen recht had op het eigendom –

en omdat hij u aanvaardde (CGVS I, p. 8). Hun drijfveer hierachter zou opnieuw uw geaardheid zijn. Behalve dit gesprek, gebeurde er niks. Uw zoon bleef nog in het huis wonen tot aan z'n vertrek uit Georgië. Uw zoon kreeg volgens uw verklaringen nooit te maken met fysiek geweld vanwege de familie van uw overleden man. Met de familie van uw ex-man (zijn vader) had T. wel problemen van dien aard, alsook met de familie van een vriend van hem, dit omwille van een ongeval waar uw zoon de schuld van kreeg, hetgeen de reden is voor zijn laatste vertrek uit Georgië. Die familie zou het huis zijn binnen gedrongen, er zou geweld gepleegd zijn waarbij ook uw schoondochter verwond werd aan haar hand (CGVS II, p. 11). Uw zoon T. had echter verklaard dat hij meermaals werd lastiggevallen door de familie van zijn overleden stiefvader (CGVS T., p. 5) en het wel degelijk de zus van zijn stiefvader en haar man waren die op een bepaalde avond, ergens in juni 2022, thuis bij hem en z'n vrouw waren binnengevallen. Zijn vrouw was op de grond gevallen, op glas, waarbij ze haar hand verwondde. T. zelf werd in elkaar geslagen en ze riepen dat ze moesten verdwijnen uit het huis, zelfs uit het land (CGVS T., p. 7-8). Geconfronteerd met deze uiteenlopende verklaringen van u en uw zoon, antwoordt u dat u het niet weet, en dat u het zo weet dat de familie van zijn vriend is binnengedrongen. U zegt dat ze het zo verteld hebben en u niet denkt dat het de zus van uw overleden man was (CGVS II, p. 18). Het kan niet aannemelijk worden genoemd dat jullie dergelijk uiteenlopende verklaringen afleggen over de daders van de inval bij uw zoon thuis, waardoor aan dit incident geen enkel geloof meer kan worden gehecht.

Verder vreest u ook nog dat uw ex-schoonzus uw zoon N. zal afpakken omdat u 'zo iemand bent' en dat haar man u zou vermoorden. Dit omdat zij N. eens belden en hem zeiden dat hij niet bij u moest blijven. Concreet blijkt dat uw ex-schoonzus eenmalig met uw zoon sprak via de telefoon, waarop u ook met haar sprak. Met haar man, van wie u beweert dat hij u zou vermoorden, sprak u zelfs niet. Nadien zouden zij nog geprobeerd hebben uw zoon N. te bereiken, maar hij nam nooit op omdat hij het niet goed vond dat er slecht over zijn moeder werd gesproken (CGVS II, p. 9-10). Deze verklaringen, samen genomen met de eerdere vaststelling dat u de bedreigingen van deze personen ten aanzien van uw oudste zoon en de dreigementen van uw broers niet aannemelijk maakt, overtuigen niet dat u daadwerkelijk iets van deze mensen te vrezen zou hebben.

U slaagt er aldus niet in de bedreigingen die u tot op heden zou ontvangen hebben van de kant van uw eigen familie alsook vanwege uw voormalige schoonfamilie aannemelijk te maken. Er kan bovendien niet worden ingezien om welke reden u voor mogelijke problemen omwille van uw geaardheid niet zou kunnen rekenen op bescherming van de autoriteiten van uw land van herkomst. Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt namelijk dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de eerder aangehaalde informatie dat ook LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid, een mogelijk gebrek aan privacy en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap

vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten. Het feit dat de organisatoren van het homofob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt. Gelet op bovenstaande informatie volstaat uw loutere verwijzing naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap niet om te concluderen dat uw autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn u hulp en/of bescherming te bieden.

Wanneer u gevraagd wordt naar een reden waarom u niet zou kunnen rekenen op bescherming, gesteld dat uw broer of uw schoonfamilie u nog zouden bedreigen, verklaart u dat uw broer u zou vermoorden nog voordat u bij de politie geraakt. Gevraagd of u dan niet buiten uw eigen regio een klacht zou kunnen indienen, waar uw broers u niet zomaar vinden, antwoordt u dat het onmogelijk is, dat het heel makkelijk is om u daar ook te vinden. Als u terugkeert, vernemen ze direct dat u de grens bent overgestoken. Hiertoe zouden ze in staat zijn omwille van hun kennissen binnen de overheidsdiensten. Gevraagd wie dit concreet zouden zijn, komt u echter niet verder dan te stellen dat u dit niet weet. U concludeert dit uit het feit dat ze vernamen over T.'s vertrek terwijl hij aan niemand verteld had dat hij vertrok (CGVS II, p. 17-18). Dergelijke loze beweringen zijn echter weinig overtuigend. U komt daarnaast uit een land waar de eerste minister zegt dat hij niet wil dat zijn kinderen in een land opgroeien waar de LGBT-gemeenschap aanwezig is. Bovendien bent u ervan overtuigd dat de politie u niet zou helpen, ze zouden u beledigen en uitlachen. Dit baseert u op de vele incidenten die gebeurden waarbij de politie een slachtoffer niet hielp. Deze incidenten zijn talrijk, maar concrete voorbeelden heeft u niet (CGVS II, p. 17). Het feit dat u hoorde over dergelijke incidenten, is echter geen afdoende verschoning om zelf geen poging te doen om bescherming te verkrijgen, aangezien blijkt dat, hoewel er nog tekortkomingen zijn, bescherming normaal gezien voorhanden is.

Waar u tot slot vasthoudt aan de problemen met uw ex-man, de vader van T., (CGVS I, p. 16; CGVS II, p. 9) benadrukt het CGVS dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat er geen geloof werd gehecht aan de door u ingeroepen vrees voor vervolging door uw ex-man. Deze beslissing en beoordeling werden door de RvV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in bij de Raad van State binnen de daartoe wettelijk voorziene termijn. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast. De vaststelling dat u nog steeds vasthoudt aan de problemen die reeds eerder als niet geloofwaardig werden bevonden, doet op geen enkele wijze afbreuk aan de eerdere vaststelling en beoordeling ter zake, zodat deze gehandhaafd blijft.

Uw documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. De geboorteakte van uw zoon N. bevat persoonsinformatie die in deze niet wordt betwist. De verscheidene attesten van Maison Arc-en-ciel tonen aan dat u op verscheidene data gesprekken had met één van hun medewerkers, hetgeen op zich niet in twijfel wordt getrokken. Ook uw aanwezigheid op één van hun events, wat u aantoont aan de hand van foto's, wordt niet betwist. Aan de screenshots van de dreigberichten van uw neven kan weinig objectieve waarde worden gehecht, wegens de mogelijkheid tot inscenering van dergelijke berichten. Ook de verklaringen van kennissen en familie in verband met uw problemen hebben geen enkele objectieve bewijswaarde en bovendien een uiterst gesolliciteerd karakter. De documenten in verband met uw huis, zijnde een uittreksel uit het register van de burgerlijke stand en een klacht bij de burgerlijke rechtbank, kunnen de vaststellingen die over deze kwestie reeds uitvoerig werden weergegeven niet wijzigen, gezien door het CGVS op zich niet wordt ontkend dat uw schoonzus het eigendom van haar overleden broer en uzelf zou trachten te verwerven (zie supra). Wat betreft de screenshot van een artikel waarin de Georgische eerste minister zich negatief uitlaat over de LGBTQ+-gemeenschap en de USB stick met mediafragmenten aangaande de algemene situatie van de LGBTQ+-gemeenschap in Georgië, dient gewezen te worden op het feit dat deze info van louter algemene aard is en geen betrekking heeft op uw eigen persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd, noch dat u geen bescherming zou kunnen krijgen van de Georgische autoriteiten.

De documenten in verband met uw medische voorgeschiedenis, zowel een attest uit Gurjaani en een Belgisch attest, vermelden niet meer dan uw gezondheidstoestand. Zoals reeds beargumenteerd in de

beslissing in het kader van uw eerste verzoek, dient te worden gesteld dat er, hoewel het CGVS begrip kan opbrengen voor de moeilijke situatie waarin u zich bevindt, niettemin op gewezen dient te worden dat het louter hebben van medische problemen niet afdoende is om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Dergelijke medische problemen houden geen direct verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Wat betreft de attesten met betrekking tot uw psychische opvolging kan worden opgemerkt dat er in de attesten melding wordt gemaakt dat uw problemen (depressieve klachten, concentratieproblemen, slapeloosheid, lusteloosheid, vermoeidheid, schuldgevoelens, verlies aan hoop) een oorzaak kunnen vinden in de trauma's die u naar eigen zeggen meemaakte in Georgië. Er wordt verder melding gemaakt van angst en onzekerheid, die verband houden met uw seksuele oriëntatie, en negatieve herinneringen aan traumatische gebeurtenissen in Georgië, waar u agressie en psychisch geweld omwille van uw geaardheid diende te ondergaan (rapport psycholoog A. K., dd. 04.07.2022; rapport psychiater C.-R., dd. 15.03.2022). Verder wordt gesproken over uw zoon die terugkeert uit Georgië, hetgeen voor u veel angst veroorzaakte omdat hij problemen kende met familieleden omwille van uw geaardheid (rapport psycholoog A. K., dd. 26.12.2022). In een rapport d.d. 28.04.2023 is sprake van angstgevoelens ten gevolge van discriminatie en geleden agressie in het land van herkomst (rapport psycholoog A. K., 28.04.2023). Wat betreft deze medische attesten die u voordraagt, dient te worden opgemerkt dat een psycholoog wel vaststellingen kan doen met betrekking tot de mentale gezondheidstoestand van een patiënt en, rekening houdend met zijn of haar bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak van vastgestelde problemen, doch niet met zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen die aan de basis liggen van de gezondheidsproblemen, zodat deze attesten geen sluitend bewijs vormen voor de aangehaalde feiten uit uw asielrelaas. Er zijn ook geen aanwijzingen in de attesten die een rechtstreeks verband kunnen doen vermoeden tussen uw beweerde medische problemen en de door u aangehaalde feiten. Bovendien is het opmerkelijk dat er in verschillende attesten melding wordt gemaakt van agressie en traumatische gebeurtenissen in Georgië terwijl u voor het CGVS verklaart dat men in uw herkomstland pas recent, toen u zelf reeds in België was, op de hoogte kwam van uw geaardheid. U maakt voor het CGVS nergens melding van ondergane feiten omwille van uw geaardheid in Georgië.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat er in het kader van het tweede verzoek van uw zoon S. T. (OV: x.xxx.xxx; CGVS: xx/xxxxxx) door het CGVS werd besloten dit verzoek niet ontvankelijk te verklaren.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "het algemene principe van goed bestuur in de mate dat de zorgvuldigheidsplicht en de duidelijke oordeelsvergeving bedoeld worden".

In een eerste onderdeel gaat verzoekster in op de "beweerde inconsistenties". Zij is van oordeel dat deze inconsistenties verklaard kunnen worden. Zo wijst zij er vooreerst op dat zij lijdt aan ernstige psychische problemen, die ter kennis van de verwerende partij zijn gebracht. Zij werpt op dat haar verzoek tot medische regularisatie ontvankelijk werd verklaard. Verder haalt zij aan dat het psychiatrische rapport

vermeldt dat zij aanzienlijke cognitieve problemen heeft (geheugen-, concentratie- en aandachtsproblemen), dat zij een psychotherapeutische behandeling ondergaat bij een psycholoog en dat zij medicatie nodig heeft. Volgens verzoekster kunnen de door de verwerende partij aangevoerde punten van kritiek rechtstreeks in verband worden gebracht met haar stoornissen.

Wat de bedreigingen door haar neef betreft omwille van haar seksuele geaardheid, werpt verzoekster op dat de relatie met haar neef A. helemaal niet conflictueus was en dat het zijn vader, haar broer, was die zich voordeed als haar neef en haar de bedreigingen stuurde. Verzoekster meent tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) duidelijk verklaard te hebben dat de enige bedreiging die zij van haar neef A. ontvangen heeft telefonisch was en oppert dat zij nooit gesteld heeft dat haar neef haar op een andere manier bedreigd had. Zoals zij meermaals heeft aangegeven, wordt verzoekster bedreigd door haar broer en niet door haar neef.

Betreffende het beginpunt van de bedreigingen haalt verzoekster aan dat zij wel degelijk onderscheid heeft gemaakt tussen de ontvangen bedreigingen. Zo verklaarde zij in de eerste plaats dat M., het kind van haar zus, haar op de hoogte had gebracht van de bedreigingen die haar broers en zussen tegen haar hadden geuit en van het feit dat zij over haar spraken, terwijl haar zoon T. nog in België was. Zij weet niet hoe haar familie achter haar seksuele geaardheid is gekomen. Zij verklaarde dat de directe bedreigingen tegen haar, alsook het geweld tegen haar zoon T., begonnen toen haar zoon T. terugkeerde naar Georgië en dat zij denkt dat deze begonnen toen haar broer, na het afluisteren van een gesprek tussen haar en T., de bevestiging kreeg dat zij homoseksueel was en dat het niet alleen geruchten waren. Volgens verzoekster is er geen sprake van een inconsistentie in haar verklaringen, maar eenvoudigweg van twee momenten waarop zij werd bedreigd, zijnde indirect, via informatie die zij van M. had ontvangen en vervolgens direct, door dreigberichten van haar broers en zussen. De opgeworpen inconsistentie is volgens haar te wijten aan een begripsfout van de verwerende partij.

In verband met het niet melden van haar seksuele geaardheid en van de bedreigingen aan haar adres tijdens de behandeling van haar eerste verzoek om internationale bescherming, herneemt verzoekster haar verklaring dat haar advocaat haar had geadviseerd geen nieuwe informatie te verstrekken in het kader van de beroepsprocedure bij de Raad. Volgens haar is deze uitleg volledig geloofwaardig en is het gebruikelijk dat advocaten dit doen. Verder herneemt verzoekster haar verklaring dat bij de indiening van haar beroep, nl. in december 2020, niemand op de hoogte was van haar problemen. Verder stelt zij op geen enkel moment te hebben aangegeven dat haar familie ten tijde van de terechtzitting op de Raad op 7 januari 2022 niet op de hoogte was van haar seksuele geaardheid. Wel stelt zij te hebben aangegeven dat dit het geval was ten tijde van het instellen van het beroep en dat haar advocaat haar ter zitting heeft geadviseerd om geen nieuw bewijs naar voren te brengen zolang er geen definitieve uitspraak is gedaan. Verzoekster besluit dat haar op dit punt niets kan worden verweten.

Betreffende de gewelddaden tegen haar zoon T. in Georgië en de tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoekster en zoon T. in dit verband haalt verzoekster ten slotte aan dat haar zoon T. verklaarde dat hij zijn moeder wilde beschermen door haar niet de gehele waarheid over het geweld te vertellen, vooral omdat zij psychisch erg kwetsbaar was. Verzoekster was hoe dan ook niet in Georgië toen de gebeurtenissen plaatsvonden en kan alleen de informatie vertellen die zij van haar zoon gekregen heeft. Bij lezing van het aantekeningen van de notities van haar persoonlijk onderhoud is het luidens het verzoekschrift duidelijk dat het om een misverstand van haar kant ging.

In een tweede onderdeel gaat verzoekster in op haar vrees voor vervolging omwille van haar seksuele geaardheid. De verwerende partij trekt de geaardheid niet in twijfel, maar acht de discriminatie en het geweld tegen homoseksuelen in Georgië onvoldoende algemeen om een vrees voor vervolging te rechtvaardigen. Volgens verzoekster lijkt de verwerende partij de beschikbare informatie over LGBT-personen in Georgië partijdig en onvolledig te hebben geïnterpreteerd. Zij verwijst dienaangaande naar een rapport van *US Department of State* van 2021, naar een rapport van het *Committee on Equality and non-discrimination* van de Raad van Europa van januari 2022 en naar een rapport van *Human Rights Center* in Georgië van 2021, waarin volgens verzoekster wordt verwezen naar de discriminatie en systemische gewelddaden tegen de LGBT-gemeenschap in Georgië. Verder blijkt uit een rapport van *Human Rights Center* in Georgië van 2021 en uit een artikel van *Politico* van juli 2023 dat de Georgische autoriteiten zelf homofobe taal gebruiken wat een grote invloed heeft op de rechten van de LGBT-gemeenschap. Uit een artikel van *BBC News* blijkt dan weer dat meer dan 2000 extreemrechtse demonstranten de *Gay-Pride* in juli 2023 binnenvielen, waardoor het evenement moest worden afgelast. Verzoekster haalt aan dat zowel de autoriteiten als de Georgische bevolking in het algemeen

homoseksuele relaties duidelijk afkeuren en de rechten van homoseksuelen zoveel mogelijk proberen in te perken. Er zijn, aldus verzoekster, veel gevallen van geweld en dit geweld wordt zelden vervolgd. Het feit alleen dat men in Georgië homoseksueel is en de seksualiteit in het openbaar beleeft, leidt duidelijk tot vervolging, die systemisch is en wordt aangemoedigd door de regering en de religieuze autoriteiten, die een dominante rol spelen in de Georgische samenleving. Verzoekster is dan ook van mening dat haar individuele situatie en onenigheid met haar familie over haar geaardheid duidelijk een groot risico op vervolging tegen haar inhouden. Verzoekster besluit dat de verwerende partij kennelijk een beoordelingsfout heeft gemaakt door te oordelen dat het geweld tegen de LGBT-gemeenschap in Georgië niet systemisch is.

In een derde en laatste middelonderdeel gaat verzoekster in op de nationale bescherming. Zij herhaalt dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft zowel door haar familie als door de samenleving wegens haar seksuele geaardheid en zij vreest dat zij niet door de autoriteiten van haar land van herkomst beschermd kan worden. De Georgische autoriteiten staan immers zelf homofobie toe en moedigen dit zelfs aan. Ondanks de inspanningen om een rechtskader te scheppen voor de vervolging van haatmisdrijven tegen holebi's blijven er veel obstakels bestaan, waarbij nadere toelichting wordt gegeven in het verzoekschrift. Verzoekster besluit hieruit dat haar vrees voor de ondoeltreffendheid van de politiebescherming in Georgië duidelijk gegrond is. Bovendien, nog steeds volgens verzoekster, heeft België Georgië op 11 juli 2023 geschrapt van de lijst van veilige landen van herkomst. De verwerende partij heeft op geen enkele wijze onderzocht of de bescherming van de Georgische autoriteiten daadwerkelijk doeltreffend was en heeft zich beperkt tot een stereotiepe motivering, waarbij zij enkel heeft vermeld dat verzoekster zich tot de autoriteiten had kunnen wenden.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat vraagt verzoekster de Raad om haar de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in heel ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak voor verder onderzoek terug te sturen naar het commissariaat-generaal.

2.2. Stukken

Ter staving van haar betoog voegt verzoekster volgende stukken bij haar verzoekschrift:

- psychologisch attesten *d.d.* 26 december 2022, 28 april 2023 en 15 september 2023 (stuk 3);
- psychiatrisch attest *d.d.* 26 december 2022 (stuk 4);
- US Department of State, "Georgia 2021", <https://fln.dk/-/media/FLN/Materiale/Baggrundsmateriale/2022/09/13/10/40/geor335.pdf> (stuk 5);
- Committee on Equality and Non-Discrimination, "Alleged violations of the rights of LGBTI people in the Southern Caucasus", <https://fln.dk/-/media/FLN/Materiale/Baggrundsmateriale/2022/04/09/05/17/geor324.pdf> (stuk 6);
- Human Rights Center, "State of human rights in Georgia", 2021, <https://fln.dk/-/media/FLN/Materiale/Baggrundsmateriale/2022/09/13/10/39/geor330.pdf> (stuk 7);
- BBC NEWS, "Georgia Pride festival in Tbilisi stormed by right-wing protesters" <https://www.bbc.com/news/world-europe-66145898> (stuk 8);
- "SUBMISSION TO THE UN INDEPENDENT EXPERT on protection against violence and discrimination based on sexualorientation and gender identity", https://women.ge/data/docs/publications/WISG_Submission_INDEPENDENT-EXPERT_2018.pdf (stuk 9);
- "Human Rights Violations Based on Sexual Orientation and Gender Identity in Georgia", August 2020 <https://www.equality.ge/wp-content/uploads/2020/08/ECOM-Equality-Movement-HRCtee-Georgia.pdf> (stuk 10);
- "Report of the Public Defender of Georgia On the Situation of Protection of Human Rights and Freedoms in Georgia 2020", <https://ombudsman.ge/res/docs/2021070814020446986.pdf> (stuk 11);
- Council of Europe Committee of Ministers, 1419th meeting, 30 november – 2 december 2021, <https://hudoc.exec.coe.int/eng#%7B%22execidentifier%22:%5B%22CM/Notes/1419/H46-14E%22%5D%7D> (stuk 12).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. De Raad wijst er vooreerst op dat verzoeksters psychische problemen en homoseksuele geaardheid *in casu* op zich niet in twijfel worden getrokken.

2.3.6. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet en de medische en psychologische problematiek

Artikel 48/9, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze ingegaan op de bijzondere procedurele noden en aan verzoekster werden steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van haar beschermingsverzoek. Er wordt besloten dat in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeksters rechten in het kader van de onderhavige procedure gerespecteerd werden, evenals dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit de door u neergelegde attesten, d.d. 09.05.2023, 28.04.2023,

26.12.2022, 21.10.2022, 02.08.2022, 17.08.2022, 04.07.2022, 01.07.2022, 15.03.2022, 11.02.2022, 21.01.2022, blijkt onder meer dat u lijdt aan een depressie, dat u concentratieproblemen hebt, lijdt aan slapeloosheid en vermoeidheid, schuldgevoelens, negatieve gedachten, vergeetachtigheid en een verlies aan hoop. Verder verklaarde u volgens een rapport soms angstaanvallen te hebben. In een attest d.d. 21.10.2022 van dokter C.-R. en psycholoog K. wordt vermeld dat u niet in staat zou zijn gehoord te worden in het kader van een interview omwille van uw psychische toestand. U lijdt aan PTSD en een reactieve depressie. Verder in het verslag wordt ook gesteld dat het voor u moeilijk is om op vragen te antwoorden die verband houden met uw leven en uw traumatisch verleden.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd bij aanvang van de gehoren op het CGVS telkens gepolst naar uw welzijn en eventuele problemen die u zouden verhinderen deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op 5 januari 2023 verklaart u zich goed te voelen en vermeldt u geen gezondheidsproblemen die u zouden kunnen hinderen bij het verloop van het interview. Vrijwel meteen erna duidt u wel op geheugenproblemen. U hebt problemen met jaartallen en u bent ook angstig (CGVS I, p. 2-3). U verklaart tijdens het tweede gehoor aanvankelijk stress te hebben, maar geen andere problemen die het interview zouden kunnen hinderen. Even later haalt u aan geheugen- en concentratieproblemen te hebben, waardoor u soms moet nadenken om op de gestelde vragen te kunnen antwoorden en u vraagt hier rekening mee te houden. Er wordt u verzekerd dat hiermee tijdens het persoonlijk onderhoud rekening gehouden wordt en er wordt u gevraagd om eventuele problemen of moeilijkheden onmiddellijk te melden (CGVS II, p. 2-3). Uit de notities van uw persoonlijke onderhoud blijkt dat deze op normale wijze zijn verlopen. Op grond hiervan kunnen geen problemen worden vastgesteld waaruit zou blijken dat u niet in de mogelijkheid was uw relaas op degelijke wijze uiteen te zetten. Ook data en periodes bleek u doorgaans goed te kunnen weergeven indien hierom gevraagd werd. U bleek op elk moment, zowel tijdens de gehoren op het CGVS als tijdens het gesprek op de DVZ, in staat uw asielmotieven op duidelijke wijze weer te geven en op elke vraag een passend, samenhangend en concreet antwoord te bieden. Op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud had u geen opmerkingen betreffende het verloop van het gesprek, u had de tolk en de vragen goed begrepen. Uw advocaat merkte op dat het soms moeilijk is voor u om over uw leven te spreken en u te situeren in de tijd, maar u algemeen coherent bleef wat betreft de chronologische volgorde (CGVS I, p. 18-19). Op het einde van het tweede onderhoud antwoordt u eveneens bevestigend wanneer gevraagd wordt of u de tolk goed begreep en de vragen voor u duidelijk waren. Uw advocaat merkt in dit verband niets op (CGVS II, p. 20). Verder maakte u noch uw advocaat op enig moment opmerkingen over het verloop van het persoonlijk onderhoud of de onmogelijkheid van uzelf om de vragen te begrijpen of te beantwoorden. Tot slot kan nog worden aangestipt dat u of uw advocaat noch bij aanvang van de procedure in het kader van uw tweede verzoek, noch op enig ander moment heeft aangegeven dat u omwille van uw psychologische toestand niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de gevoerde procedure of aan een persoonlijk onderhoud. Nochtans krijgt u al geruime tijd psychologische begeleiding. U hebt persoonlijk ook nooit enig bezwaar geuit tegen het plaatsvinden van de persoonlijke onderhoud op het CGVS. Voor de volledigheid wordt bovendien nog vastgesteld dat nergens uit de door u neergelegde medische verslagen concreet blijkt hoe, op welke manier en in welke mate uw mentale toestand van invloed zou zijn op uw deelname aan de procedure tot het verkrijgen van internationale bescherming. Wat betreft uw geheugenproblemen wordt eveneens nergens verduidelijkt op welke manier en op welke momenten deze zich manifesteren en wat de concrete draagwijdte en ernst van deze problemen zouden zijn. Uit een verslag van 21.10.2022 blijkt verder dat u een coherent, helder en gestructureerd discours weergeeft. Er zijn dan ook geen indicaties dat u niet in staat was om volwaardige verklaringen af te leggen of om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure. Ten slotte spreekt het voor zich dat bij de vaststelling van bepaalde onwetendheden of tegenstrijdigheden enerzijds wordt ingeschat in hoeverre dergelijke lacune of inconsistentie al dan niet een aannemelijke verklaring zou hebben of niet. Bovendien werd u in de gelegenheid gesteld tijdens het persoonlijk onderhoud te reageren op de gedane vaststellingen en wordt deze reactie meegenomen in de beoordeling van de geloofwaardigheid van uw relaas.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekster brengt hier geen verweer tegen in.

In het verzoekschrift wordt gestipuleerd dat de “beweerde inconsistenties” verklaard kunnen worden door verzoeksters ernstige psychische problemen, die ter kennis van de verwerende partij zijn gebracht. Er

wordt aangehaald dat het verzoek tot medische regularisatie ontvankelijk werd verklaard. Verder wordt gesteld dat het psychiatrische rapport vermeldt dat verzoekster aanzienlijke cognitieve problemen heeft (geheugen-, concentratie- en aandachtsproblemen), dat zij een psychotherapeutische behandeling ondergaat bij een psycholoog en dat zij medicatie nodig heeft. Volgens verzoekster kunnen de door de verwerende partij aangevoerde punten van kritiek rechtstreeks in verband worden gebracht met haar stoornissen.

De Raad merkt op dat uit de hierboven weergegeven passages niet blijkt dat cognitieve problemen verzoekster hebben verhinderd om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure en om tijdens de onderscheiden onderhouden volwaardige verklaringen af te leggen. Het weze herhaald dat de psychische problemen van verzoekster, zoals geattesteerd in het geheel van de tijdens de administratieve procedure neergelegde en aan het verzoekschrift gevoegde documenten, niet in twijfel worden getrokken. Evenwel blijkt niet dat deze haar ervan hebben weerhouden om op gedegen wijze verklaringen betreffende haar ervaringen af te leggen en toe te lichten. In het verzoekschrift wordt overigens slechts op zeer algemene wijze opgeworpen dat verzoeksters ernstige psychische problemen de beweerde inconsistenties kunnen verklaren en dat de aangevoerde punten van kritiek rechtstreeks in verband kunnen worden gebracht met haar stoornissen, evenwel zonder ook maar enige nadere toelichting te verstrekken over welke inconsistenties het precies gaat en hoe, wat en waar haar psychische problemen hiertoe geleid zouden hebben. In zoverre verzoekster hiermee tracht aan te geven dat alle in de bestreden beslissing weerhouden inconsistenties terug te brengen zijn naar haar psychische problematiek, gaat zij voorbij aan de pertinente bevindingen van de commissaris-generaal dat steunmaatregelen werden verleend, dat uit de lezing van de persoonlijke onderhouden blijkt dat deze op normale wijze zijn verlopen, dat verzoekster doorgaans in staat bleek ook data en periodes goed te kunnen weergeven, dat zij in staat bleek haar asielmotieven op duidelijke wijze weer te geven en op elke vraag een passend, samenhangend en concreet antwoord te bieden, dat zij, noch haar advocaat opmerkingen maakten over het verloop van de persoonlijke onderhouden of de onmogelijkheid van verzoekster om de vragen te begrijpen of te beantwoorden, dat op geen enkel moment door haar of haar advocaat werd aangegeven dat verzoekster omwille van haar psychologische toestand niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de gevoerde procedure of aan een persoonlijk onderhoud en dat er uit de tijdens de administratieve procedure neergelegde attesten geen indicaties blijken dat zij niet in staat was om volwaardige wijze verklaringen af te leggen of om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure. Verzoekster slaagt er niet in aan het geheel voor voorgaande bevindingen afbreuk te doen, ook niet met de bij het verzoekschrift gevoegde medische attesten, waarvan het merendeel reeds was neergelegd tijdens de administratieve procedure en waarvan de nieuwe attesten in het verlengde liggen van de reeds beoordeelde en geen nieuwe inzichten aanleveren die aan het voorgaande afbreuk vermogen te doen.

Tot slot werpt de Raad op dat verzoekster zich, wat betreft haar medische problemen, reeds heeft gericht tot de daarvoor geëigende procedure van de aanvraag tot machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en dat zij in het verzoekschrift aangeeft dat haar aanvraag inmiddels ontvankelijk is verklaard.

2.3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.7.1. Verzoekster verklaart in het kader van haar tweede en huidig verzoek om internationale bescherming dat zij zich reeds sinds lange tijd, namelijk sinds de geboorte van haar oudste zoon (1999), tot vrouwen aangetrokken voelt, dat zij dit steeds voor zichzelf hield en uiteindelijk in 2010 een relatie aanging met S., een vrouw die in dezelfde winkel als haar werkte. De relatie met S. bleef niet duren en verder heeft verzoekster haar seksuele oriëntatie nooit kenbaar gemaakt in Georgië. Verzoekster vreest bij terugkeer naar Georgië gedood te worden door haar broers omwille van haar seksuele oriëntatie en waarvan zij sinds 2020 op de hoogte zijn. Daarnaast vreest zij ook de familie van haar overleden echtgenoot, omdat zij de oorzaak zou zijn van diens overlijden.

Blijkens de bestreden beslissing maakt verzoekster doorheen haar verklaringen niet aannemelijk dat zij een persoonlijke vrees voor vervolging, zoals bedoeld in het Verdrag van Genève, loopt, noch dat zij in geval van terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet. Zo kan (i) geen enkel geloof worden gehecht aan de bedreigingen van verzoeksters broers en kan er niet worden aangenomen dat zij bij een terugkeer naar Georgië iets te vrezen heeft vanwege haar familie. Verzoekster legt (a) immers tegenstrijdige verklaringen af over wie van haar familie zij dreigberichten ontvangen heeft. Daarnaast (b) is zij niet consistent over het moment waarop de dreigementen van haar familie startten en meer specifiek of haar oudste zoon T. al dan niet reeds naar Georgië was teruggekeerd toen de dreigementen begonnen. Eveneens opvallend (c) is dat

verzoekster tijdens de beroepsprocedure voor de Raad in het kader van haar eerste beschermingsverzoek geen melding maakte van haar seksuele geaardheid en de bedreigingen van haar familie. Verder (d) is verzoekster tegenstrijdig over wat haar zoon T. vernomen zou hebben in verband met haar seksuele geaardheid. Voorts (e) is het opmerkelijk dat verzoekster klaarblijkelijk niet nadacht over mogelijke problemen voor haar zoon T. toen hij zich had voorgenomen terug te keren naar Georgië aangezien haar familie in Georgië razend was en haar met de dood bedreigde. Tot slot (f) blijkt verzoekster tegenstrijdig te zijn met haar zoon T. voor wat betreft de problemen die deze kende met verzoeksters broers. Daarnaast (ii) slaagt verzoekster er ook niet in de bedreigingen die zij van de kant van de familie van haar overleden (tweede) echtgenoot zou hebben ontvangen aannemelijk te maken. Wat betreft (a) haar verklaringen dat het eigendom dat op haar naam staat via een juridische procedure zou worden afgenomen door de zoon van haar overleden echtgenoot, eveneens omwille van haar geaardheid, maakt verzoekster in geen geval aannemelijk hoe het feit dat zij haar eigendom zou verliezen in haar hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van haar leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Bovendien (b) overtuigen verzoeksters verklaringen over de dreigementen van haar ex-schoonzus aan haar zoon T. in dit verband niet. Wat (c) verzoeksters vrees betreft dat haar ex-schoonzus haar zoon N. zal afpakken omwille van haar geaardheid en dat de man van haar ex-schoonzus haar zou vermoorden, weten haar verklaringen op dit vlak niet te overtuigen dat zij daadwerkelijk iets van deze personen te vrezen zou hebben. Daarenboven (iii) kan niet worden ingezien om welke reden verzoekster voor mogelijke problemen omwille van haar geaardheid niet zou kunnen rekenen op bescherming van de Georgische autoriteiten. Hoewel er nog tekortkomingen zijn, is bescherming normaal gezien voorhanden. Waar verzoekster (iv) volhoudt aan de problemen met haar eerste echtgenoot, de vader van T., wordt gesteld dat de vaststelling dat zij nog steeds vasthoudt aan deze problemen, die reeds eerder als niet geloofwaardig werden bevonden door de commissaris-generaal en de Raad, op geen enkele wijze afbreuk doet aan de eerdere vaststelling en beoordeling ter zake, zodat deze gehandhaafd blijft. De door verzoekster neergelegde documenten (v) wijzigen, omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen redenen, bovenstaande vaststellingen niet. Volledigheidshalve (vi) wordt nog opgemerkt dat er in het kader van het tweede verzoek om internationale bescherming van verzoeksters zoon T. een beslissing tot niet-ontvankelijkheid is genomen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal het tweede verzoek om internationale bescherming van verzoekster op individuele wijze heeft onderzocht en duidelijk en omstandig de motieven heeft uiteengezet waarop zij haar beslissing baseert. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich te beperken tot het poneren van een vrees voor vervolging, het aanhalen van algemene informatie en algemene kritiek, het uiten van vergoelijkingen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, blijft verzoekster daartoe evenwel in gebreke, zoals blijkt uit hetgeen hierna volgt.

2.3.7.2. Wat verzoeksters vrees voor vervolging omwille van haar seksuele geaardheid betreft, stipt de Raad vooreerst aan dat de commissaris-generaal, noch de Raad zelf de geaardheid van verzoekster in twijfel trekt.

Uit de door beide partijen aangereikte landeninformatie (de COI Focus “*Georgië Algemene situatie*” van 16 januari 2023, waarnaar in de bestreden beslissing de link is genomen, en de diverse artikelen en rapporten die doorheen het verzoekschrift worden aangestipt en erbij zijn gevoegd) blijkt dat de situatie van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië nog steeds complex is, dat deze gemeenschap er één van de kwetsbaarste groepen uitmaakt en dat er in de Georgische maatschappij, waarin homofobie diepgeworteld is – niettemin de houding sinds 2016 is verbeterd –, sprake is van discriminatie, intimidaties, pesterijen, alsook homofoob geweld tegen leden van de LGBTQI+-gemeenschap, dit zowel in familiale sfeer als in het openbaar. Uit de beschikbare informatie blijkt dat homo- en transfobie een probleem is in Georgië. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld, terwijl mensen in Tbilisi meer *open minded* zijn. Leden van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie en ook de (religieuze) autoriteiten maken zich hier schuldig aan. Daarnaast lopen leden van de LGBTQI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de *Pride Week* in de maand juli, waarvan de *Gay Pride* - zoals blijkt uit de door verzoekster aangeleverde informatie - in 2023 werd afgelast na de laakbare bestorming door meer dan 2000 extreemrechtse demonstranten. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie

van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven nog steeds een uitdaging.

Niettegenstaande de LGBTQI+-gemeenschap aldus één van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTQI+-personen, in weerwil van wat verzoekster voorhoudt in het verzoekschrift. Het loutere feit een LGBTQI+-persoon te zijn in Georgië is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De Raad kan het betoog in het verzoekschrift, dat er sprake zou zijn van een onvolledige en onpartijdige interpretatie van de beschikbare informatie door de verwerende partij, niet bijtreden. Er wordt immers in de bestreden beslissing, noch door de Raad ontkend dat er sprake is van homofobie (zowel door de (religieuze) autoriteiten als de bevolking), discriminatie en geweld, doch hieruit valt nog niet af te leiden dat er sprake is van een systemische vervolging van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië.

Een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming, waarbij verzoekster ertoe gehouden is haar vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Verzoekster maakt doorheen haar relaas echter niet aannemelijk dat zij met redelijke waarschijnlijkheid dient te vrezen voor (actuele) vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals hierna wordt toegelicht.

2.3.7.3. De Raad treedt vooreerst het omstandig gemotiveerde oordeel in de bestreden beslissing bij dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de bedreigingen die verzoekster van haar broer(s) zou ontvangen hebben omwille van haar seksuele geaardheid en dat er aldus niet kan worden aangenomen dat zij bij een terugkeer naar Georgië iets te vrezen heeft vanwege haar familie.

In verband met de auteurs van de bedreigingen, de broers dan wel de neven van verzoekster, wordt in de bestreden beslissing vooreerst op goede gronden als volgt geconsidereerd:

“U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. U slaagt er namelijk niet in de bedreigingen van de kant van uw broers aannemelijk te maken omwille van verscheidene vaststellingen. Zo legt u ter ondersteuning van uw bewering dreigementen te hebben ontvangen enkele screenshots neer, waarbij u verklaart dat deze berichten zijn verstuurd door uw neven L.Q. – zoon van uw broer D. – en A. – zoon van uw broer N. Gevraagd of u ooit berichten ontving van uw broers zelf, antwoordt u ontkennend, u zou ze enkel telefonisch hebben gesproken (CGVS II, p. 4). Later verduidelijkt u dat het enkel uw broer Dat. (Dav.) was die u belde, niet N. A., uw neef, zou u daarnaast ook nog eens gebeld hebben om u te bedreigen voor als zijn vader N. – die over een zwakke gezondheid beschikt – iets zou overkomen (CGVS II, p. 7). Rekening houdend met deze verklaringen is het dan ook opmerkelijk dat u nog een ‘like’-reactie gaf met uw Facebookprofiel op een foto van 24 augustus 2021 op het Facebookprofiel van uw neef A., die u eerder in april en mei 2021 nog dreigberichten stuurde (CGVS II, p. 3-4; zie info toegevoegd aan uw administratief dossier, blauwe map). U bevestigt dat het wel degelijk om het profiel van uw neef A. gaat, met wie u bevriend was met uw oude Facebookprofiel (CGVS II, p. 19). Wanneer u gevraagd wordt om welke reden u dergelijke reactie zou plaatsen, verklaart u dit inderdaad misschien nog gedaan te hebben, maar de dreigementen werden eigenlijk door uw broer verstuurd via de account van zijn zoon. Het was uw broer die de berichten had geschreven. De zoon van uw broer, A. zelf dus, zou u nooit persoonlijk uitgescholden hebben wegens uw seksuele oriëntatie. Gewezen op uw eerdere verklaring dat de zonen van uw broer u toch wel bedreigden, ontkent u dit nog verder. Het waren uw broers, van hun zonen hebt u persoonlijk geen dreigement ontvangen. Hij – A. – heeft enkel gezegd dat het uw schuld zou zijn mocht zijn vader iets overkomen (CGVS II, p. 20). Deze uitleg volstaat niet, gezien u hiermee lijnrecht ingaat tegen uw eigen eerdere verklaringen volgens dewelke u ontkende ooit een dreigbericht van één van uw broers te hebben ontvangen. Ook antwoordde u – wanneer de screenshots u getoond werden – op de vraag wie u die berichten stuurde letterlijk dat het de zonen van uw broers waren (CGVS II, p. 4). Er kan niet worden ingezien waarom u toen niet reeds zou verklaren dat het wel degelijk berichten zijn van uw broers, verstuurd met de accounts van uw neven. Uit de vertaling van het bericht van A. blijkt bovendien dat u wordt aangesproken met ‘tante’, wat er opnieuw op wijst dat de berichten wel degelijk van uw neven en niet uw broer(s) afkomstig zijn. De vaststelling dat u dus na bedreigd te zijn geweest door A. nog positief reageert op zijn Facebookprofiel is wel degelijk van belang en doet reeds ernstig afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Bovendien blijkt dat ook hij nog uw profielfoto, door u gepost op 21 juni 2022, van een ‘like’ voorzag waaruit eveneens kan blijken dat jullie niet op gespannen voet staan met elkaar.”

Deze overwegingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden allen steun in het administratief dossier. Verzoekster kan hieraan geen afbreuk doen door te stellen dat de relatie met haar neef A. helemaal niet

conflictueus was en dat het zijn vader, haar broer, was die zich voordeed als haar neef en die haar de bedreigingen stuurde. Verzoeksters verklaringen over de door haar voorgelegde *screenshots* van de bedreigingen waren immers duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Zo gaf zij uitdrukkelijk en ondubbelzinnig aan dat deze berichten afkomstig waren van L. Q., de zoon van haar broer D. en van A., de zoon van haar broer N. Onmiddellijk hieropvolgend verklaarde zij dat ze geen berichten van haar broers zelf heeft gehad, maar hen enkel telefonisch gesproken heeft en vervolgens verduidelijkte zij dat zij enkel van broer D. telefonische bedreigingen kreeg (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud *d.d.* 11 mei 2023, p. 4 en 7). Door hier later in datzelfde persoonlijk onderhoud (*ibid.*, p. 20) op terug te komen en ook in het verzoekschrift te volharden in de bijstelling na confrontatie dat het haar broer N. was, de vader van A., die zich voordeed als haar neef en haar bedreigingen stuurde en dat haar neven haar nooit hebben bedreigd, vermag zij geenszins afbreuk te doen aan het duidelijke initieel antwoord op de vraag van wie de berichten, waarvan zij *screenshots* voorlegde, afkomstig zijn. Haar bewering dat neef A. haar belde om te zeggen dat als er iets met zijn vader zou overkomen het haar schuld zou zijn (*ibid.*, p. 7 en hernomen in het verzoekschrift), doet evenmin afbreuk aan de vaststelling dat verzoekster, gevraagd van wie de dreigberichten afkomstig waren, uitdrukkelijk aangaf dat dit van haar neven was. In dat opzicht valt het dan ook moeilijk te verklaren dat verzoekster, na bedreigd te zijn geweest door haar neef A., nog positief reageert op diens *Facebook*-profiel en dat deze neef verzoeksters profielfoto op haar *Facebook*-profiel op 21 juni 2022 van een *like* voorzag. Hiermee krijgt verzoeksters bewering, als zou zij bij terugkeer dienen te vrezen voor haar familie, reeds een eerste ernstige knauw.

Daar komt bij dat verzoekster niet consistent is geweest in haar opeenvolgende verklaringen bij het commissariaat-generaal over het moment waarop de dreigementen van haar familie begonnen, meer bepaald of dit was vóór of na de terugkeer van haar oudste zoon T. naar Georgië. Dit wordt in de bestreden beslissing terdege als volgt onderbouwd:

“Daarnaast bent u niet consistent over het moment waarop de dreigementen van uw familie startten. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud in het kader van uw tweede verzoek verklaart u namelijk dat u door uw broers gecontacteerd werd en ze u zeiden dat u de familienaam niet mocht dragen. Ze bleven u vervolgens lastigvallen via de telefoon, waardoor u niet langer probeerde op te nemen. Wanneer gevraagd wordt wanneer ze u begonnen lastig te vallen, antwoordt u dat dit zowel voor als na het vertrek van uw zoon, T., was (CGVS I, p. 13). Tijdens uw tweede gehoor stelt u het evenwel anders voor. Dat. (Dav.) was de eerste die u bedreigde, dat gebeurde via de telefoon (messenger) toen uw zoon reeds in Georgië was (CGVS II, p. 7). Gevraagd naar een verklaring hiervoor, zegt u dat u voor het vertrek van T. hoorde via M. dat uw broers u bedreigden, maar dat u zich voor wat betreft uw broer Dato niet herinnert of het voor of na het vertrek van T. was (CGVS II, p. 18). Nochtans had u wel degelijk tijdens uw eerste interview nog eens bevestigend geantwoord op de vraag of u reeds voor uw zoons terugkeer werd lastiggevallen, waarop u verduidelijkte: ‘Ja. Mijn ene broer belde me en hij vernam het als eerste.’ Deze broer bleek vervolgens Dato te zijn (CGVS I, p. 13). Uw verklaringen zijn aldus niet voor interpretatie vatbaar, waardoor u wel degelijk geen consistente verklaringen weet af te leggen over het moment waarop de bedreigingen van uw broer startten, en meer specifiek of uw oudste zoon al dan niet reeds naar Georgië was teruggekeerd toen de dreigementen startten. Hoewel u aangaf moeite te hebben met data, is dit niet aannemelijk te noemen. Het is wel degelijk relevant dat u weet of u reeds rechtstreeks bedreigd werd door uw broers alvorens uw zoon naar Georgië, waar uw bedreigers zich bevinden, terugkeert. Dit staat nog los van een bepaalde datum waarop u voor het eerst bedreigd werd.”

Ook deze overwegingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden steun in de notities van de twee persoonlijke onderhouds bij het commissariaat-generaal. Verzoekster kan hieraan geen afbreuk doen door op te werpen dat er sprake is van twee momenten waarop zij bedreigd werd, het weze indirect, via informatie die zij van haar nicht M. had ontvangen toen haar zoon T. nog in België was en vervolgens direct, via de dreigberichten van haar broers en zussen. De Raad kan verzoekster niet volgen waar zij opwerpt dat de weerhouden inconsistentie te wijten was aan een begripsfout van de verwerende partij. Immers verklaarde verzoekster tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud ondubbelzinnig en uitdrukkelijk dat zij door haar broers werd gecontacteerd, waarbij haar gezegd werd dat zij de familienaam niet mocht dragen en dat ze haar blijven lastigvallen en dat dit alles begon toen haar zoon T. nog in België was. Het wordt niet ontkend dat verzoekster ook verklaarde dat zij via haar nicht M. indirect op de hoogte werd gebracht van het ontdekken van haar geaardheid door haar familie in Georgië, doch dit neemt geenszins weg dat verzoekster uitdrukkelijk en tot tweemaal toe verklaarde dat de bedreigingen die zij direct ontving reeds begonnen toen haar zoon T. nog in België was (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud *d.d.* 5 januari 2023, p. 13). Ten andere stipt de Raad nog aan dat door de commissaris-generaal dienaangaande rekening werd gehouden met de moeilijkheden die verzoekster kan hebben met data, maar dat dit geen afbreuk kan doen aan de mogelijkheid van verzoekster om eenduidig te verhalen

of de bedreigingen aan haar adres reeds al dan niet startten vooraleer haar zoon T. naar Georgië terugkeerde, los van het geven van een precieze datum.

Vervolgens acht de Raad het bevreemdend dat verzoekster geen melding maakte van haar seksuele geaardheid en de bedreigingen aan haar adres van haar familie tijdens de beroepsprocedure bij de Raad in het kader van de behandeling van haar eerste verzoek om internationale bescherming. In de bestreden beslissing wordt dit als volgt omkaderd:

“Eveneens opvallend is het feit dat u niet eens lijkt te weten of u reeds op de hoogte was van de – al dan niet rechtstreekse – bedreigingen van uw broers toen de beroepsprocedure voor de RvV nog lopende was. U wordt namelijk gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud waarom u tijdens uw beroepsprocedure nooit hebt gesproken over uw geaardheid, maar pas tijdens een tweede verzoek. In eerste instantie houdt u het erop dat niemand op de hoogte was in die periode, en het pas later was dat S. alles aan het licht bracht. Hieruit blijkt dat het probleem zich aldus nog niet stelde tijdens het beroep en u om die reden niet over uw geaardheid sprak. Verder gevraagd of u al dan niet reeds bedreigd was toen u in de rechtbank was in het kader van het beroep van uw eerste verzoek, kan u zich dit niet herinneren. Nochtans blijkt dit wel degelijk het geval. Het beroepschrift in het kader van uw eerste verzoek werd ingediend op 11 december 2020. Op 7 januari 2022 volgde uiteindelijk een rechtszitting waarop u zelf aanwezig was (CGVS II, p. 18). Reeds eind 2020 werd u door uw nicht M. op de hoogte gebracht van de problematische situatie met uw broers, begin 2021 ontving u de eerste dreigementen. Uw eerste verklaring, dat u uw geaardheid niet vermeldde tijdens het beroep omdat niemand het toen wist, houdt aldus geen enkele steek. Nogmaals gevraagd waarom u het dus niet reeds tijdens de beroepsprocedure opwierp, verklaart u plots dat de beroepsprocedure nog niet was afgerond, maar dat uw vorige advocaat u afraaide om nieuwe redenen toe te voegen, en pas na het beroep in het kader van een tweede verzoek deze nieuwe redenen te vermelden. Het verzoekschrift was namelijk al ingediend en hij kon geen nieuwe elementen meer toevoegen (CGVS II, p. 19). Niet alleen klopt deze informatie niet (er kunnen wel degelijk nieuwe elementen worden aangebracht tot op de zitting en zelfs tijdens de zitting kunnen mondeling zaken worden toegevoegd of toegelicht); deze verklaringen wijken ook in die mate af van wat u eerder als reden had gegeven – namelijk dat niemand al op de hoogte was – dat hier geen enkel geloof aan kan worden gehecht. Deze vaststellingen bevestigen bijgevolg het gebrek aan waarachtigheid van de dreigementen uitgaande van uw familie.”

Uit de hierboven weergegeven motivering, die steun vindt in de neerslag van de gezegden van verzoekster tijdens haar persoonlijke onderhoud, volgt genoegzaam dat verzoeksters initiële bewering, dat ten tijde van de beroepsprocedure niemand wist van haar geaardheid, geen enkele steek houdt. Waar nog enigszins kan worden aangenomen dat op het moment van het indienen van het verzoekschrift, *i.e.* op 11 december 2020, mogelijks nog niemand van haar familie in Georgië op de hoogte was van haar geaardheid, blijkt verder dat verzoekster verklaarde dat haar nicht M. haar eind 2020 op de hoogte bracht en dat de bedreigingen startten in het voorjaar van 2021, zodat niet kan worden ingezien waarom verzoekster, die overigens zelf op de terechtzitting op 7 januari 2022 bij de Raad aanwezig was, tijdens de beroepsprocedure geen melding zou kunnen hebben gemaakt van haar geaardheid en de bedreigingen die zij omwille hiervan reeds geruime tijd geleden van haar familie ontving. Dit versterkt enkel de ongeloofwaardigheid van de beweerde bedreigingen van haar familie omwille van haar geaardheid. Waar verzoekster in het verzoekschrift verder louter herneemt dat haar toenmalige advocaat haar had geadviseerd om geen nieuwe informatie te verstrekken in het kader van de beroepsprocedure bij de Raad, kan worden volstaan te verwijzen naar de beantwoording van deze verschoning in de voorgaande overweging en die door de Raad als terecht en pertinent wordt beschouwd.

Verder blijkt dat verzoekster en haar zoon T. tegenstrijdige verklaringen aflegden over de gewelddaden die deze laatste onderging toen hij naar Georgië terugkeerde nadat hij door zijn moeder van haar seksuele geaardheid op de hoogte was gebracht. Zo gaf verzoekster aan dat T., nadat hij door verzoeksters broer N. op straat werd gezet, niet meer door zijn ooms gecontacteerd werd of gezien en dat er verder niets gebeurd zou zijn (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud *d.d.* 11 mei 2023, p. 11). Verzoeksters zoon T. daarentegen gaf tijdens zijn persoonlijk onderhoud aan dat hij meermaals met zijn oom geconfronteerd werd op straat, waarbij hij werd uitgescholden en beledigd werd en dat zijn oom hem fysiek probeerde te raken en klappen aan hem uitdeelde (administratief dossier RvV 300 553, notities persoonlijk onderhoud, p. 5, 8), wat dan weer enigszins overeenstemt met de verklaring van verzoekster tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud dat haar zoon T. door haar broers was aangevallen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud *d.d.* 5 januari 2023, p. 16). De Raad kan het betoog in het verzoekschrift, dat zoon T. zijn moeder wou beschermen door haar niet de gehele waarheid over het geweld te vertellen, bijtreden, gelet op haar psychische kwetsbaarheid en dat dit de tegenstrijdige

verklaringen op dit punt zou kunnen verklaren. Wat er ook van zij, de Raad benadrukt dat rekening moet worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met de diverse onderdelen van de motivering op zich, aangezien één onderdeel misschien niet voldoende draagkrachtig is om de beslissing te dragen, maar dit wel is in samenhang met de overige motieven, zoals *in casu* het geval is.

Tot slot stelt de Raad vast dat verzoekster de volgende motieven, op grond waarvan mede kan worden besloten dat geen enkel geloof gehecht kan worden aan de beweerde bedreigingen van haar broers omwille van haar seksuele geaardheid, volledig ongemoeid laat. De Raad eigent zich deze, bij gebrek aan enig concreet en dienstig verweer, dan ook toe:

“U bent daarnaast tegenstrijdig over wat uw zoon T. van wie vernomen zou hebben in verband met uw geaardheid. Volgens uw verklaringen op het CGVS heeft u T. zelf ingelicht over de geaardheid, omdat u wilde vermijden dat uw kinderen het via anderen zouden vernemen (CGVS I, p. 8). Hij reageerde hier moeilijk op en was teleurgesteld. Hij verklaarde naar Georgië te willen terugkeren, wat hij dan uiteindelijk even later deed. Uw broer N. zou T. verder hebben ingelicht over uw vroegere relatie (CGVS II, p. 6, 16). Op de DVZ had u echter nog verklaard dat de echtgenoot van uw vroegere partner ‘alles’ gezegd had tegen uw oudste zoon (T.), en hij op basis van die informatie is vertrokken. Op het CGVS ontkent u dan weer dat de man van S. ooit met uw zoon sprak, die man zou het enkel aan anderen hebben verteld (CGVS II, p. 8). Gevraagd naar een verklaring voor uw uitspraak op de DVZ, beweert u de tolk niet te vertrouwen op de DVZ, hetgeen u ook aan de LGBT-organisatie waar u op gesprek gaat, zou verteld hebben. Diezelfde tolk zou u ook de rug hebben toegekeerd tijdens een gesprek over uw geaardheid met uw advocaat (CGVS I, p. 10). Uit een schrijven van uw advocaat d.d. 22 december 2022 blijkt eveneens dat u geen vertrouwen had in de tolk op de DVZ (zie emailcorrespondentie advocaat, toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u dergelijk wantrouwen in die tolk niet aangaf bij aanvang van uw eerste onderhoud op het CGVS toen gevraagd werd hoe het gesprek op de DVZ was verlopen, is op zijn minst vreemd te noemen (CGVS I, p. 2). Bovendien kan niet worden ingezien op welke wijze uw wantrouwen in dan wel de door aangekaarte houding van de tolk aanleiding zou hebben gegeven tot dergelijke tegenstrijdigheid. Uw verklaring voor deze tegenstrijdigheid is bijgevolg niet afdoende.

Eveneens opmerkelijk is het feit dat u op het eind van het jaar 2020 door uw nichtje M. op de hoogte wordt gebracht van de bekendheid van uw geaardheid bij uw familie. Ze meldde u dat ze razend waren, u met de dood bedreigden en haar zelfs verboden nog langer met u om te gaan (CGVS II, p. 8). Toch dacht u klaarblijkelijk niet na over mogelijke problemen voor uw zoon T. toen hij zich had voorgenomen terug te keren naar Georgië (CGVS II, p. 16). Aangezien echter al bleek dat uw broers zelfs niet wilden dat u nichtje nog met u omging, is het opmerkelijk dat u zou denken dat er voor uw zoon geen enkel probleem zou zijn of u hem niet minstens waarschuwt enige voorzichtigheid aan de dag te leggen als het over u zou gaan – bijvoorbeeld door op z'n minst aan te geven op te letten wanneer hij in contact is met u. Ook al verklaart u dat uw broer enkel u bedreigde, en niet uw zoon, getuigt dergelijke houding van een gebrek aan ernstige vrees ten aanzien van uw broers.”

De Raad besluit, in navolging van de commissaris-generaal, dat niet kan worden aangenomen dat verzoekster bij een terugkeer naar Georgië iets te vrezen heeft vanwege haar familie.

2.3.7.4. Daarnaast weet verzoekster ook geenszins aannemelijk te maken dat zij, omwille van haar seksuele geaardheid, vanwege de familie van haar overleden (tweede) echtgenoot bedreigingen ontvangen zou hebben of dat zij jegens hen een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren. Dit wordt in de bestreden beslissing op omstandige, pertinente en draagkrachtige wijze onderbouwd en verzoekster laat het geheel van deze motieven volledig onbesproken in het verzoekschrift, zodat deze motieven onverminderd overeind blijven:

“Wat betreft uw verklaringen dat het eigendom dat op uw naam staat via een juridische procedure zou worden afgenomen door de zus van uw overleden echtgenoot, eveneens omwille van uw geaardheid (CGVS II, p. 3, 11), moet vooreerst worden opgemerkt dat u in geen geval aannemelijk maakt hoe het feit dat u uw eigendom zou verliezen in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Verder blijkt nergens dat, indien u in rechte de eigenares bent, uw huis u zou worden ontnomen door de Georgische autoriteiten, de procedure zou zelfs nog niet eens afgerond zijn (CGVS II, p. 3). Uw verklaring dat uw (ex-)schoonzus over kennissen met banden bij de regering zou beschikken waardoor zij de procedure naar haar hand zou kunnen zetten, maakt u op geen enkele manier aannemelijk, daar u niet eens concreet kan maken met wie zij banden heeft en welke functie die personen zouden uitoefenen (CGVS II, p. 4). Uw zoon sprak in dit verband dan weer over de man van uw schoonzus, dat hij behoort tot de ‘thieves in law’, de criminele autoriteiten, wat alweer iets

anders is dan uw verklaring dat die man 'een beetje een straatmentaliteit heeft' (CGVS I, p. 15; CGVS T., p. 7, 16).

Bovendien overtuigen uw verklaringen over de dreigementen van uw ex-schoonzus aan uw zoon T. in dit verband niet. U verklaart dat uw schoonzus uw zoon kwam opdragen het huis te verlaten omdat hij niet de biologische zoon is van uw overleden man – waardoor hij bijgevolg geen recht had op het eigendom – en omdat hij u aanvaardde (CGVS I, p. 8). Hun drijfveer hierachter zou opnieuw uw geaardheid zijn. Behalve dit gesprek, gebeurde er niks. Uw zoon bleef nog in het huis wonen tot aan z'n vertrek uit Georgië. Uw zoon kreeg volgens uw verklaringen nooit te maken met fysiek geweld vanwege de familie van uw overleden man. Met de familie van uw ex-man (zijn vader) had T. wel problemen van dien aard, alsook met de familie van een vriend van hem, dit omwille van een ongeval waar uw zoon de schuld van kreeg, hetgeen de reden is voor zijn laatste vertrek uit Georgië. Die familie zou het huis zijn binnen gedrongen, er zou geweld gepleegd zijn waarbij ook uw schoondochter verwond werd aan haar hand (CGVS II, p. 11). Uw zoon T. had echter verklaard dat hij meermaals werd lastiggevallen door de familie van zijn overleden stiefvader (CGVS T., p. 5) en het wel degelijk de zus van zijn stiefvader en haar man waren die op een bepaalde avond, ergens in juni 2022, thuis bij hem en z'n vrouw waren binnengevallen. Zijn vrouw was op de grond gevallen, op glas, waarbij ze haar hand verwondde. T. zelf werd in elkaar geslagen en ze riepen dat ze moesten verdwijnen uit het huis, zelfs uit het land (CGVS T., p. 7-8). Geconfronteerd met deze uiteenlopende verklaringen van u en uw zoon, antwoordt u dat u het niet weet, en dat u het zo weet dat de familie van zijn vriend is binnengedrongen. U zegt dat ze het zo verteld hebben en u niet denkt dat het de zus van uw overleden man was (CGVS II, p. 18). Het kan niet aannemelijk worden genoemd dat jullie dergelijk uiteenlopende verklaringen afleggen over de daders van de inval bij uw zoon thuis, waardoor aan dit incident geen enkel geloof meer kan worden gehecht.

Verder vreest u ook nog dat uw ex-schoonzus uw zoon N. zal afpakken omdat u 'zo iemand bent' en dat haar man u zou vermoorden. Dit omdat zij N. eens belden en hem zeiden dat hij niet bij u moest blijven. Concreet blijkt dat uw ex-schoonzus eenmalig met uw zoon sprak via de telefoon, waarop u ook met haar sprak. Met haar man, van wie u beweert dat hij u zou vermoorden, sprak u zelfs niet. Nadien zouden zij nog geprobeerd hebben uw zoon N. te bereiken, maar hij nam nooit op omdat hij het niet goed vond dat er slecht over zijn moeder werd gesproken (CGVS II, p. 9-10). Deze verklaringen, samen genomen met de eerdere vaststelling dat u de bedreigingen van deze personen ten aanzien van uw oudste zoon en de dreigementen van uw broers niet aannemelijk maakt, overtuigen niet dat u daadwerkelijk iets van deze mensen te vrezen zou hebben."

2.3.7.5. Op basis van het geheel van wat voorafgaat maakt verzoekster de bedreigingen die zij tot op heden zou hebben ontvangen van de kant van haar eigen familie in Georgië, alsook vanwege de familie van haar overleden (tweede) echtgenoot in Georgië niet aannemelijk.

2.3.7.6. Hoe dan ook kan internationale bescherming, voor zover geloof kan worden gehecht aan de vrees van verzoekster omwille van haar seksuele geaardheid, slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de COI Focus “*Georgië Algemene situatie*” van 16 januari 2023 blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden, alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo’s, waaronder *GYLA*, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI Focus van 16 januari 2023 blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in *highprofile*-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de *Public Defender* en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Niettegenstaande uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat er in Georgië op het vlak van bescherming van LGBTQI+-personen wel degelijk en nog steeds tekortkomingen zijn, blijkt uit de voormelde COI Focus dat ook LGBTQI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid van de politie, angst voor de reactie van de politie, een mogelijk gebrek aan privacy tijdens ondervragingen en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen *outing* hebben leden van de LGBTQI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten en zouden zij nalaten klacht in te dienen bij de politie. Gedwongen *outing* zou voornamelijk voorkomen in de regio’s. Het feit dat de organisatoren van het homofob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTQI+-personen eerder een beroep doen op ngo’s zoals *WISG*, *Equality Movement* en *Temida* om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo’s, waaronder *Equality Movement*, leden van de LGBTQI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de *Public Defender* te stappen. De betrokkenheid van de *Public Defender* zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt.

Gelet op wat voorafgaat, volstaat een loutere verwijzing naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTQI+-gemeenschap niet om te concluderen dat de Georgische autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn hulp en/of bescherming te bieden aan verzoekster. Verzoekster werpt hierop geen ander licht. De door haar aangebrachte informatie (zie stukken 5-12 bij het verzoekschrift), dewelke deels dan wel geheel in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop bovenstaande bevindingen zijn gesteund, is niet van aard om afbreuk te doen aan het voorgaande. Dat er nog tekortkomingen en obstakels bestaan op het vlak van bescherming voor de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië, dat er vanuit deze gemeenschap weinig vertrouwen is naar de ordediensten toe en dat haatmisdrijven niet altijd vervolgd worden, wordt in de voormelde COI Focus van 16 januari 2023 immers terdege erkend.

De Raad benadrukt verder dat de bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

De Raad wijst erop dat het, gelet op hetgeen voorafgaat, dan ook aan verzoekster toekomt *in concreto* aan te tonen dat het haar in Georgië aan nationale bescherming ontbeert of dat zij er in haar specifiek geval geen toegang toe zal hebben, alwaar zij evenwel in gebreke blijft. Immers dient te worden vastgesteld dat zij geen overtuigende, afdoende elementen heeft aangevoerd waarom zij de bescherming vanwege de Georgische autoriteiten niet zou kunnen inroepen. In de bestreden beslissing worden

dienaangaande volgende pertinente vaststellingen gedaan: *“Wanneer u gevraagd wordt naar een reden waarom u niet zou kunnen rekenen op bescherming, gesteld dat uw broer of uw schoonfamilie u nog zouden bedreigen, verklaart u dat uw broer u zou vermoorden nog voordat u bij de politie geraakt. Gevraagd of u dan niet buiten uw eigen regio een klacht zou kunnen indienen, waar uw broers u niet zomaar vinden, antwoordt u dat het onmogelijk is, dat het heel makkelijk is om u daar ook te vinden. Als u terugkeert, vernemen ze direct dat u de grens bent overgestoken. Hiertoe zouden ze in staat zijn omwille van hun kennissen binnen de overheidsdiensten. Gevraagd wie dit concreet zouden zijn, komt u echter niet verder dan te stellen dat u dit niet weet. U concludeert dit uit het feit dat ze vernamen over T.’s vertrek terwijl hij aan niemand verteld had dat hij vertrok (CGVS II, p. 17-18). Dergelijke loze beweringen zijn echter weinig overtuigend. U komt daarnaast uit een land waar de eerste minister zegt dat hij niet wil dat zijn kinderen in een land opgroeien waar de LGBT-gemeenschap aanwezig is. Bovendien bent u ervan overtuigd dat de politie u niet zou helpen, ze zouden u beledigen en uitlachen. Dit baseert u op de vele incidenten die gebeurden waarbij de politie een slachtoffer niet hielp. Deze incidenten zijn talrijk, maar concrete voorbeelden heeft u niet (CGVS II, p. 17). Het feit dat u hoorde over dergelijke incidenten, is echter geen afdoende verschooning om zelf geen poging te doen om bescherming te verkrijgen, aangezien blijkt dat, hoewel er nog tekortkomingen zijn, bescherming normaal gezien voorhanden is.”*

In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt voorgehouden, beperkt de verwerende partij zich aldus geenszins tot een stereotiepe motivering en heeft ze wel degelijk rekening gehouden met de door verzoekster aangevoerde doch geenszins overtuigende argumenten voor waarom zij zich niet tot de Georgische autoriteiten zou kunnen wenden voor hulp en/of bescherming.

Ook het loutere feit dat Georgië niet opnieuw opgenomen werd in de lijst van veilige landen van herkomst die werd vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 2023, doet *an sich* geen afbreuk aan voormelde vaststellingen omtrent de situatie in Georgië, noch volstaat dit om aan te tonen dat de informatie waarop deze vaststellingen gesteund zijn achterhaald is. Het gegeven dat het herkomstland van verzoekster niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst, heeft enkel tot gevolg dat haar verzoek niet behandeld kan worden overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van personen uit landen die aangemerkt zijn als veilig land van herkomst, en dat ook het (weerlegbaar) vermoeden dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is niet van toepassing is op haar.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, kan worden besloten dat in geval van eventuele (veiligheids-) problemen de Georgische autoriteiten aan hun onderdanen, ook aan de leden van de LGBTQI+-gemeenschap, voldoende bescherming bieden en redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster weet er niet van te overtuigen dat zij in geval van een terugkeer naar Georgië, met betrekking tot de door haar gevreesde problemen – los van de vraag naar de geloofwaardigheid ervan – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om haar hulp en/of bescherming te bieden.

2.3.7.7. In de mate verzoekster in het kader van haar huidig beschermingsverzoek blijft vasthouden aan de problemen met haar eerste echtgenoot, de vader van haar zoon T., werpt de Raad op dat verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming werd afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat er geen geloof gehecht kon worden aan de door haar ingeroepen vrees voor vervolging door haar eerste echtgenoot en dat deze beslissing en beoordeling door de Raad werden bevestigd in arrest nr. 268 844 van 23 februari 2022. Aangezien geen cassatieberoep werd ingesteld, resten er verzoekster geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot haar eerste verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat zij nog steeds vasthoudt aan de problemen die reeds eerder als ongeloofwaardig werden bevonden, doet op geen enkele wijze afbreuk aan de eerdere vaststelling en beoordeling ter zake, zodat deze gehandhaafd blijft.

2.3.7.8. Inzake de door verzoekster bijgebrachte documenten (administratief dossier, map documenten), treedt de Raad de verwerende partij bij in de volgende motivering, dewelke door verzoekster geheel ongemoeid gelaten wordt:

“Uw documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. De geboorteakte van uw zoon N. bevat persoonsinformatie die in deze niet wordt betwist. De verscheidene attesten van Maison Arc-en-ciel tonen aan dat u op verscheidene data gesprekken had met één van hun medewerkers, hetgeen op zich niet in twijfel wordt getrokken. Ook uw aanwezigheid op één van hun events, wat u aantoont aan de hand van foto’s, wordt niet betwist. Aan de screenshots van de dreigberichten van uw neven kan weinig

objectieve waarde worden gehecht, wegens de mogelijkheid tot enscenering van dergelijke berichten. Ook de verklaringen van kennissen en familie in verband met uw problemen hebben geen enkele objectieve bewijswaarde en bovendien een uiterst gesolliciteerd karakter. De documenten in verband met uw huis, zijnde een uittreksel uit het register van de burgerlijke stand en een klacht bij de burgerlijke rechtbank, kunnen de vaststellingen die over deze kwestie reeds uitvoerig werden weergegeven niet wijzigen, gezien door het CGVS op zich niet wordt ontkend dat uw schoonzus het eigendom van haar overleden broer en uzelf zou trachten te verwerven (zie supra). Wat betreft de screenshot van een artikel waarin de Georgische eerste minister zich negatief uitlaat over de LGBTQ+-gemeenschap en de USB stick met mediafragmenten aangaande de algemene situatie van de LGBTQ+-gemeenschap in Georgië, dient gewezen te worden op het feit dat deze info van louter algemene aard is en geen betrekking heeft op uw eigen persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd, noch dat u geen bescherming zou kunnen krijgen van de Georgische autoriteiten.

De documenten in verband met uw medische voorgeschiedenis, zowel een attest uit Gurjaani en een Belgisch attest, vermelden niet meer dan uw gezondheidstoestand. Zoals reeds beargumenteerd in de beslissing in het kader van uw eerste verzoek, dient te worden gesteld dat er, hoewel het CGVS begrip kan opbrengen voor de moeilijke situatie waarin u zich bevindt, niettemin op gewezen dient te worden dat het louter hebben van medische problemen niet afdoende is om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Dergelijke medische problemen houden geen direct verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Wat betreft de attesten met betrekking tot uw psychische opvolging kan worden opgemerkt dat er in de attesten melding wordt gemaakt dat uw problemen (depressieve klachten, concentratieproblemen, slapeloosheid, lusteloosheid, vermoeidheid, schuldgevoelens, verlies aan hoop) een oorzaak kunnen vinden in de trauma's die u naar eigen zeggen meemaakte in Georgië. Er wordt verder melding gemaakt van angst en onzekerheid, die verband houden met uw seksuele oriëntatie, en negatieve herinneringen aan traumatische gebeurtenissen in Georgië, waar u agressie en psychisch geweld omwille van uw geaardheid diende te ondergaan (rapport psycholoog A. K., dd. 04.07.2022; rapport psychiater C.-R., dd. 15.03.2022). Verder wordt gesproken over uw zoon die terugkeert uit Georgië, hetgeen voor u veel angst veroorzaakte omdat hij problemen kende met familieleden omwille van uw geaardheid (rapport psycholoog A. K., dd. 26.12.2022). In een rapport d.d. 28.04.2023 is sprake van angstgevoelens ten gevolge van discriminatie en geleden agressie in het land van herkomst (rapport psycholoog A. K., 28.04.2023). Wat betreft deze medische attesten die u voordraagt, dient te worden opgemerkt dat een psycholoog wel vaststellingen kan doen met betrekking tot de mentale gezondheidstoestand van een patiënt en, rekening houdend met zijn of haar bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak van vastgestelde problemen, doch niet met zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen die aan de basis liggen van de gezondheidsproblemen, zodat deze attesten geen sluitend bewijs vormen voor de aangehaalde feiten uit uw asielaanvraag. Er zijn ook geen aanwijzingen in de attesten die een rechtstreeks verband kunnen doen vermoeden tussen uw beweerd medische problemen en de door u aangehaalde feiten. Bovendien is het opmerkelijk dat er in verschillende attesten melding wordt gemaakt van agressie en traumatische gebeurtenissen in Georgië terwijl u voor het CGVS verklaart dat men in uw herkomstland pas recent, toen u zelf reeds in België was, op de hoogte kwam van uw geaardheid. U maakt voor het CGVS nergens melding van ondergane feiten omwille van uw geaardheid in Georgië.”

2.3.7.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin koestert.

2.3.8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.8.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in haar hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in Georgië.

2.3.8.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van

haar vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt gevisieerd. Verzoekster maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Georgië zou hebben gekend.

2.3.8.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in haar land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.8.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.9. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.10. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.11. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij het commissariaat-generaal uitvoerig en tot tweemaal toe werd gehoord, dat zij tijdens haar persoonlijke onderhoud de mogelijkheid kreeg haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten en nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.3.12. Door de Raad kan in hoofde van de verwerende partij geen kennelijke beoordelingsfout worden ontwaard.

2.3.13. Volledigheidshalve stipt de Raad nog aan dat in arrest nr. 302 015 van 21 februari 2024 het beroep, ingesteld door verzoeksters zoon, T. S., gekend bij de Raad onder het rolnummer RvV X, tegen de beslissing houdende niet-ontvankelijkheid van diens tweede verzoek om internationale bescherming verworpen wordt.

2.3.14. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS